

Zespół Szkolno - Przedszkolny nr 5

2025-10-23

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁAŃ

„TYDZIEŃ O BUDOWANIU RELACJI „

w Samorządowym Przedszkolu nr 64 w Krakowie

1. Wdrożenie podczas zajęć z dziećmi tematyki:

- Nasze przedszkolne zasady - utworzenie kontraktu grupowego.
- W grupie siła - zabawy integrujące grupę, powitanki-wprowadzające miłą atmosferę, zabawy w kole z użyciem zwrotów grzecznościowych, zabawy ruchowe w których działamy w grupie i zespołach.
- W krainie emocji - jakie mamy emocje? Uczymy się odczytywać emocje swoje i kolegów.
- Moje supermoce - rozwijanie swoich zainteresowań i talentów, prezentacja swoich mocnych stron.
- Trudne sprawy i łatwe rozwiązania - uczenie się rozwiązywania problemów.
- Czego potrzebują dzieci do szczęścia - co to znaczy być dobrym kolegą, przyjacielem.

2. Zorganizowanie zabaw tematycznych w kąciakach zainteresowań uczących zgodnej zabawy.

3. Czytanie utworów literackich na temat relacji rówieśniczych.

4. Omawianie na bieżąco sytuacji trudnych, zastanawianie się nad wspólnym rozwiązaniem problemu, wzmacnianie prawidłowych zachowań wobec siebie.

5. Rozmowy na temat ilustracji, układanie historyjek obrazkowych.

6. Nazywanie swoich emocji, tworzenie tablicy emocji, które dzisiaj nam towarzyszą.

7. Realizacja założeń programów:

- „Wychowanie - drogą ku dorosłości” - autorski program wychowawczy
- „Radosne przedszkole” - autorski program działań wspomagających dzieci i rodziców w pokonywaniu trudności adaptacyjnych.

8. Wybrane zabawy według koncepcji J. Sajdery „Dzielne dzieci”

9. Zrealizowanie wybranych zabaw z materiałów udostępnionych przez MEN - scenariusze „Metafora serduszka” „Kim jesteśmy dla siebie”

1. Zorganizowanie w grupach „Dnia przedszkolaka” - tworzenie miłej, przyjaznej atmosfery, dostrzeganie pozytywnych stron pobytu w grupie rówieśniczej, uczenie się tolerancji.
10. Utworzenie na sali kącików sensorycznych i relaksacyjnych- uczenie się rozładowywania emocji w sposób akceptowalny społecznie.
10. Pedagogizacja rodziców (rozmowy indywidualne, dzielenie się spostrzeżeniami, wspomaganie rodziców fachową literaturą, zachęcanie do kontaktu ze specjalistami).
11. Udział nauczycieli w szkoleniach, webinarach, warsztatach doskonalących wiedzę na temat rozwoju społeczno-emocjonalnego u dzieci. Korzystanie z materiałów „bank dobrych praktyk” (MEN)
12. Opracowanie wspólnie z psychologiem artykułu i propozycji zabaw dla dzieci rozwijających umiejętności społeczno-emocjonalne, udostępnienie go rodzicom w formie gazetki oraz na stronie internetowej przedszkola.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁAŃ

„TYDZIEŃ DZIAŁANIA PRZECIWKO PRZEMOCY RÓWIEŚNICZEJ”

w Szkole Podstawowej nr 130

W trakcie trwania tygodnia przeciwdziałania przemocy rówieśniczej 29.09-3.10 uczniowie mieli okazję wziąć udział w różnych zajęciach, plastycznych – ruchowych – odgrywać scenki, być ich współautorami i wspólnie poruszyć wyobraźnię, zastanowić się co tak naprawdę dzieje się w człowieku doświadczającym wielu trudnych zachowań i emocji ze strony rówieśników.

W wielu klasach każdy z dni miał inny rys. W klasach młodszych o emocjach i znaczeniu przyjaźni. Efekty pracy, plastyczne dzieła - ozdobiły klasy i samych uczniów.

Emocje odczuwamy i przeżywamy wszyscy, czasem pod ich wpływem robimy coś – czego potem żałujemy.

Wszystkie są ważne, wszystkie potrzebne – i o tym też usłyszały dzieci z klas 1-3.

W klasach IV i V - było o tym w jaki sposób lubimy być nagradzaniu, dostrzegani i jak trudnym przeżyciem jest unieważnianie człowieka. Co możemy dać innym zamiast złości i złego zachowania. Uczniowie mówili o tych obszarach, jakie ich rozwijają, są ich pasją, a starsi - o poszukiwaniu własnych ścieżek.

W jednej z klas piątych cały tydzień trwały zajęcia dotyczące szkodliwości przemocy rówieśniczej, o jej przejawach oraz o sposobach radzenia sobie z przemocą. Uczniowie dowiedzieli się gdzie szukać pomocy w trudnych sytuacjach - ich efektem był gazetka klasowa. Kolejno - zajęcia dotyczące dobrych relacji w klasie/i w szkole - uczniowie szukali zachowań, które sprzyjają podtrzymaniu przyjaznej i dobrej atmosfery w klasie i szkole. Wreszcie - w klasie pojawiło się "pudełko życzliwości", które pozostanie w niej na dłużej. Planują z niego cały czas korzystać.

Najwięcej pozytywnych wrażeń w klasach 5 i 6 - przyniosło pisanie "życzliwych słów" na kolorowych sercach, które pojawiły się na nie jednej gazetce klasowej jako symbol tego, co pomaga nam "wzrastać" (stąd też drzewo).

W innych klasach - przekonaliśmy się o tym, że warto pomagać, i że dobro wraca do nas - i to nie tylko, gdy jest czas na wolontariat. O wolontariacie rozmawialiśmy też w klasach starszych. Wszystkie dzieci zwróciły uwagę na znaczenie małych gestów.

Na obecność przy osobie której jest trudno, i że każdy potrafi okazać serce drugiej osobie ale łatwiej jest gdy robimy to razem. To wiele nam pokazuje.

Pojawił się też temat samotności, i że nikt nie lubi być z boku, odrzucony. Nikt tego nie chce!

Ważnym tematem była przyjaźń. Bo jestem warty przyjaźni.

A ten przyjaciel może być naprawdę wyjątkowy...

Byli też tacy, którzy oferowali siebie „jako przyjaciela”.

Zastanawialiśmy się - czy przemoc można powstrzymać?

W młodszych klasach dzieci z wielką otwartością i zaciekawieniem przyglądały się emocjom, bez ich oceniania. Czytali historie i tworzyli do nich ilustracje. W ostatnim dniu - odgrywali dramy... by wczuć

się lepiej w zaproponowane w scenariuszach historie.

Podkreślali, że czasem słowo i zapewnienie nie wystarcza, warto przy kimś być, zostać. Warto mieć ideał, wzorzec... o tym też mówili najmłodsi. Ale warto też działać wspólnie – użyli więc hasła: „Jak dobrze jest współgrać” – poczucie wspólnoty daje moc.

A dobro będzie rość z nami cały czas... Będzie kiełkowało... Dziś – w piątek, ostatniego dnia, zasadziliśmy je symbolicznie, kończąc tydzień poświęcony lepszym wyborom, dobrej sprawie – i innym osobom wokół nas. Przeciwdziałamy negatywnym odruchom, zachowaniom.

Wreszcie w klasach starszych uczniowie mówili o tym, że różnice nas wzbogacają, że dodają koloru grupie – urozmaicają ją. Że jest to bardzo trudne, ale nie niemożliwe, by siebie polubić czy akceptować. I zaczęliśmy myśleć o tym, że warto pokonywać strach, obawę i uprzedzenia... Że czasem zbyt szybko mówimy, nie patrząc na konsekwencje (szczególnie, gdy te słowa są pisane – i pozostają w przestrzeni).

Jedna ze starszych klas pokusiła się o zaadoptowanie współczesnej gry DIXIT do ilustrowania tego, co dzieje się w człowieku, w jego umyśle i sercu. Stwierdzili, że te karty dają obraz skomplikowanego świata wewnątrz nas. W rozgrywce o tym, jak bohater jednego ze scenariuszy „Mądre Głowy” próbuje zmieniać swoje życie, naprawić myślenie i rzeczywistość – oparli się właśnie na kartach DIXIT.

W toku dyskusji okazało się, że nikt nie lubi pozostać sam gdy jest mu ciężko. Starsi – w klasach 7 – chcieli też przywrócić się swoim prawom – „bo dziecko, to taki mały dorosły” (stąd na lekcjach zagościły wybrane punkty z Konwencji Praw Dziecka).

Doszli szybko do wniosku, że nie jest łatwo prosić o pomoc, otwarcie mówić o swoich potrzebach, o kłopotach. Że trzeba się tego uczyć. Dlatego nie porzucamy tych tematów, zostaną one z nami, bo chcemy bardziej troszczyć się o siebie.

Na pewno wrócimy do nich kolejny raz.